

Rok II.
Cena 20 fenigów

MONITOR POLSKI

OZIENNIK URZĘDOWY RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20.

Redakcja otwarta od 9-3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1-2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

PRZEPISY

o organizacji szkół Policji Państwowej, wydane na podstawie art. 34 Ustawy o Policji Państwowej.

(Ciąg dalszy).

Program nauczania procedury karnej.

1. Pojęcie postępowania karnego.

A. Organy Państwowe przyjmujące udział w postępowaniu karnym - władze sądowe - Organizacja sądownictwa - Instancje sądowe: Sady Pokoju; właściwość sądów pokoju, Wydział odwoławczy sądu okr. sąd okr. 1-iej Instancji; właściwość sądów okr. Sprawy z artykułu 545 U. P. K. Sąd Apelacyjny. - Zbieg przestępstw ze względu na właściwość sądowną. Prokuratura. - Sędziowie śledczy.

B. O dowodach.

2. Udział Policji w postępowaniu karnym.

A. Zależność od prokuratury, art. 279 i 485 i następnie stosunek do sędziów śledczych; stosunek do sądów pokoju.

Wszczęcie postępowania karnego - Sprawy z oskarżenia prywatnego i publicznego.

Powody wszczęcia: zawiadomienie przez pokrzywdzonego; przez naocznego świadka (oświadczenia); zawiadomienie urzędu i urzędników; zgłoszenie się sprawcy z przyznaniem się do winy - stwierdzenie przestępstwa przez policję - wieści; pogłoski, anonimy.

Czas i sposób przyjmowania skarg i zawiadomień - Zawiadomienie właściwej władzy sądowej: Sądu pokoju, Prokuratora, Sędziów śledczych. Art. 253 U. P. K.

B. Dochodzenie policyjne

Cel dochodzenia, sposób prowadzenia dochodzenia. Środki jakich. Policja winna użyć celem zapobieżenia zatarcia śladów przestępstwa i uchylenia się podejrzanego od śledztwa. - Badanie policyjne - Dowody rzeczowe - Rewizja policyjna: osobista i mieszkaniowa. - Sekwestracja policyjna. - Środki prewencyjne.

C. Czynności policji w zastępstwie sędziego śledczego, art. 258. Badanie formalne: badanie krewnych, głuchoniemych - Protokołowanie - Rewizja formalna - Sposób - Czas dokonywania - Protokół rewizji formalnej. Rewizja osobista - Rewidowanie kobiety - Sekwestracja formalna - Gromadzenie i przechowywanie dowodów rzeczowych. Ogledziny - sposób dokonywania ogledzin. Ogledziny trupa. Oznaki śmierci. Śmierć gwałtowna i jej objawy (śmierć wskutek uszkodzeń cieleśnych, śmierć z otrucia, śmierć z uduszenia, śmierć z powieszania, śmierć z utonięcia, śmierć z zamarnięcia). Rodzaje uszkodzeń cieleśnych. Forma protokołu ogledzin trupa i sposób jego sporządzenia.

Ogledziny miejsca przestępstwa. Sposób dokonywania ogledzin miejsca przestępstwa, z punktu widzenia procedury karnej.

3. Oskarżenie w sądach pokoju - apelacje do spraw właściwych sądom pokoju. Znaczenie dochodzenia policyjnego i śledztwa wstępnego dla rozprawy sądowej.

Postępowania karne przy przestępstwach podsądnych sądom doraźnym.

Minister Spraw Wewnętrznych

S. Wojciechowski.

Program nauczania prawa karnego.

A. Część ogólna.

1. Pojęcie prawa karnego: Ustawy karne obowiązujące w byłym zaborze rosyjskim. Redakcja obowiązującego kodeksu karnego.

II. Czyn przestępny (pojęcie ogólne).

- a) Czyn przestępny i przestępna bezczynność
b) umyślny
c) nieostrożny
d) Rodzaje przestępstw - Zbrodnia - Występek - Wykroczenie.
e) Przygotowanie przestępstwa.
f) usiłowanie
g) współudział.

III. Warunki poczytalności i przestępczości czynu.

- a) Chorobliwy rozwój psychiczny i niedorozwój umysłowy.
b) Wiek.
c) Wykonanie ustawy i rozkazu służbowego.
d) Obrona konieczna i stan wyższej konieczności.

IV. Karalność.

- a) Rodzaje kar (kary administr. - sądowe - dyscyplinarne)
b) kary główne i dodatkowe
c) pozbawienie praw stanu - dozór policyjny
d) okoliczności obciążające (recydywy)
e) " " wyłączające karę (przedawnienie).

V. Podział przestępstw ze względu na właściwość sądowną:

- 1. Kategorje przestępstw podsądnych sądom pokoju.
2. Kategorje przestępstw podsądnych sądom okręgowym z art. 54 Ust. post. kar.
3. Kategorje przestępstw podsądnych sądom okręgowym, dla których przeprowadzenie śledztwa wstępnego jest obowiązujące.

B. Część specjalna.

- I. Część 2 kodeksu karnego. Przestępstwa przeciw religii (ogólne pojęcia).
II. Część 3 i 4 kodeksu karnego. Zdrada - zamach stanu - szpiegostwo (pojęcie ogólne).
III. Część 5 kodeksu karnego. Rozruch (pojęcie ogólne).
IV. Część 6 kodeksu karnego. Nieposkuszeństwo władzom (pojęcie ogólne) (specjalnie art. 138, 139, 142, 149).
V. Część 7 kodeksu karnego. Przeważanie wymiarów sprawiedliwości (pojęcie ogólne) (specjalnie art. 156, 157, 173, 174, 176).
VI. Część 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 18 kodeksu karnego (ogólne pojęcie) (specjalnie część 9 art. 207, 211 p. 1. (212) i 220 - część 10 art. 222, 230).
Część II. art. 242 i Rozp. przyćwiko nadmier-nemu podnoszeniu cen z 16.5.1918.

§ I.

- Część 12 art. 262, 274, 275, 279.
Część 13 art. 280.
VII. Część 19 kodeksu karnego. Przestępstwa przeciw prawu familijnemu (pojęcie ogólne).
VIII. Część 20 kodeksu karnego i 21 kod. kar. (pojęcie ogólne, specjalnie art. 427, 430).
IX. Część 22 kodeksu karnego. Pozbawienie życia art. 453.
1) Kwalifikowane 454-455.
2) Uprzywilejowane
a) pod wpływem silnego wzburzenia psychicznego art. 458
b) przy obronie koniecznej art. 459
c) dziecka nieslubnego art. 461
d) nieostrożne art. 464
e) spędzenie plodu art. 465 i 466.
Przygotowanie art. 457.
X. Część 23 kodeksu karnego.
1) (pojęcie ogólne). Uszkodzenie ciała bardzo ciężkie, ciężkie, lekkie, art. 467, 468, 469.
2) Uprzywilejowane: pod wpływem silnego wzburzenia psychicznego art. 470, przy obronie koniecznej art. 473.
3) Kwalifikowane: art. 471,
4) nieostrożne art. 474.
Gwałt na osobie art. 475, 476.
XI. Część 24 kodeksu karnego. Pojedynek (pojęcie ogólne).

- XII. Część 25 kodeksu karnego. Pozostawienie w niebezpieczeństwie (pojęcie ogólne).
XIII. Część 26 kodeksu karnego. Pojęcie samowoli art. 507-511 i 512.
XIV. Część 27 kodeksu karnego. Czyn lubieżny - zgwałcenie - stręczenie do nierządu.
XV. Część 28 kodeksu karnego. Zniwaga (pojęcie ogólne) art. 532 p. 3.
XVI. Część 29 kodeksu karnego. Ujawnienie tajemnicy przez urzędnika z punktu widzenia gwarancji konstytucyjnych.
XVII. Część 30 kodeksu karnego. (Pojęcie ogólne) specjalnie art. 556, 557, 558; podpalenie art. 562 i 563, art. 564 przygotowanie.
XVIII. Część 31 kodeksu karnego. Przywłaszczenie - ukrycie przedmiotu znalezione (pojęcie ogólne).

- XIX. Część 32 kodeksu karnego.
1. Kradzież (pojęcie ogólne)
a) zwykła
b) kwalifikowana ze względu na wartość rzeczy skradzionej
1. wartość rzeczy skradzionej
2. przedmiot skradziony (konkretny)
3. czas kradzieży
4. stosunek do osoby poszkodowanej
5. miejsce kradzieży
6. sposób dokonania kradzieży; przeszkód, uszkodzenie przeszkód, niem się w broń
7. recydywa kradzieży.
II. Rozbój.
III. Wymuszenie.
XX. Część 33 kodeksu karnego. (pojęcie ogólne).
XXI. Część 34 kodeksu karnego. Bankrutstwo i lichwa (pojęcie ogólne), wypadki karalności ucziwości majątkowej (specjalnie art. 607, 616, 617, 619)
XXII. Część 35 kodeksu karnego. (pojęcie ogólne).
XXIII. Część 36 kodeksu karnego, różnica pomiędzy temi przestępstwami a kradzieżą.
XXIV. Część 37 kodeksu karnego (specjalnie art. 636, 637, 643, 644, 645, 649, 650, 651, 652, 653, 656, 657, 658, 660, 661, 665, 667, cz. I, 669, 670 - 670.
Przestępstwa podsądne sądom doraźnym - amnestja.
Ustawy i dekrety specjalne (nowelle).

Minister Spraw Wewnętrznych:
(-) S. Wojciechowski.

SPROSTOWANIE.

W rozporządzeniu wykonawczym Ministra Zdrowia Publicznego, wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zwalczania chorób zakaźnych z dnia 24 września 1919 r. ogłoszonym w Nr. 224 „Monitora Polskiego”, podpis p. Ministra Zdrowia Publicznego zamiast „Janiszewski” wydrukowano błędnie „Janicki”

- Dnia dzisiejszego wyszedł z druku i został rozesłany Nr. 83 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej”. Numer ten zawiera treść następującą:
452. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu w przedmiocie zmiany terminu do pobierania podatku zasadniczego od zwierząt domowych.
453. Rozporządzenie dodatkowe Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o zastosowaniu w przemyśle cukrownym dekretu z dnia 23.XI 1918 r. o 8-o godzinnym dniu pracy.
454. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie zmiany postanowień, dotyczących załadowania, wyładowania, przeładowania oraz złożenia z podwojdy i nalożenia na podwojdy przesyłek.
455. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czesko-słowackich.
456. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i austriackich.
457. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie przepisów taryfowych w komunikacji między stacjami polskich kolei państwowych a stacjami zagranicznymi, położonymi poza punktami przejściowymi polsko-czesko-słowackimi.
458. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie zniesienia należności za przewóz towarów od granicy pod Leluchowem do Orłowa i naodwrot.
459. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie dalszego przedłużenia terminu, ustanowionego dla obrotu zbożem siewnym, ozimym.
460. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie zniesienia należności za przewóz towarów od granicy pod Suchąhorą do Suchejhory lub naodwrot.

461. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych o wprowadzeniu z dniem 1 listopada 1919 r. „Tymczasowej Taryfy Towarowej na przewóz towarów, zwierząt żywych i zwłok kolejami państw. w ośrodkach Okręgów Warszawskiego i Radomskiego”.
462. Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych do wydawania na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego zarządzeń wyjątkowych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Z chwilą, gdy połączenie kolejowe z Polską zostało ustalone, Rząd Francuski, kierując się stałą dla kraju naszego przyjaźnią, wszedł z Rządem naszym w odpowiednie układy i uruchomił szereg pociągów do przewożenia materiałów niezbędnych dla polskiej armii. Następnie, na skutek inicjatywy polskiej delegacji ekonomicznej w Paryżu, która dnia 5 maja r. b. wystosowała list w tym przedmiocie do francuskiego ministra spraw zagranicznych, ustanowiono między Francją a Polską transporty handlowe, złożone z razu z dwóch wagonów, doczepianych do pociągów wojskowych, później zaś z całych pociągów, służących wyłącznie do tego celu. Od tej chwili władze francuskie zwracały baczną uwagę, aby dla uniknięcia jakiegokolwiek obciążenia wojskowych pociągów, nie przyczepiano do nich wagonów, należących do transportów handlowych.

Pociągi, zarówno wojskowe, jak handlowe, kursują pod eskortą francuskich oficerów i żołnierzy. Pociągi wojskowe kierowane są na Pragę do Centralnej Wojskowej Komisji Odbiorczej, handlowe zaś—do Urzędu Celnego na stacji Wiedeńskiej, gdzie odbywa się cienie towarów i sprawdzanie pozuwoli na wóz do Polski, wydawanych przez Państwową Komisję Wwozu i Wywozu w Warszawie, lub przez Polską Państwową Misję Zakupów w Paryżu.

Stwierdzić należy, iż pociągi wojskowe mają pierwszeństwo przed handlowymi w wypadkach, gdy ze względów technicznych uruchomić nie można jednocześnie jednego i drugiego, oraz że do pierwszych dni października przybyło 102 pociągów wojskowych, a zaledwie 8 pociągów handlowych.

Dwa pociągi handlowe, NN. 92 i 96, zostały na skutek omyłki władz polskich skierowane nie do Urzędu Celnego, lecz do Centralnej Wojskowej Komisji Odbiorczej na Pradze, gdzie wyładowano je bez wiedzy władz francuskich. Przygodni świadkowie tych czynności, widząc w wagonach umundurowania żołnierskie, rozpowszechnili błędną pogłoskę, że jest to transport wojskowy, zawierający materiały dla armii, łącznie z towarami, będącymi własnością firm prywatnych. Zauważyć trzeba, iż pociąg handlowy Nr. 96 po przybyciu na dworzec północny w Wiedniu został tam przez dwa dni przetrzymany i następnie przez władze austriackie, dla braku lokomotywy, przyczepiony do pociągu wojskowego Nr. 98, co stało się wbrew woli i pomimo protestu konwojującego oficera francuskiego.

Sejmowa Komisja Sledcza, mająca za zadanie baczenie na prawidłowość transportów, zajęła się powyższymi faktami, którym krążące pogłoski, powstałe wskutek pewnych badań obecnych przez tę komisję niedokładności władz polskich, nadały charakter niezgodny z rzeczywistością.

Ministerjum Spraw Zagranicznych, na życzenie Poselstwa Francuskiego, zajęło się również tą sprawą i po jej wszechstronnym wyjaśnieniu doszło do wniosku, że działanie władz francuskich było zupełnie prawidłowe. Istwierdzono na zasadzie dokumentów, że pociągi NN. 92 i 96 były istotnie handlowe, iż towar przez nie przewożony zaopatrzone był w odpowiednie frachty i że mundury wojskowe, znajdujące się wśród innych towarów, nie stanowiły transportu wojskowego, ponieważ zostały wyslane przez firmę prywatną francuską do firmy prywatnej polskiej w Warszawie.

Powyższe wyjaśnienie będzie zadośćuczynieniem dla naszej opinii publicznej, która wobec krążących błędnych wersji czuła się dotkniętą w uczuciach gorącej sympatii i szacunku, jakie cały polski ogół żywi dla naszych bohaterów i pełnych poświęcenia towarzyszy broni.

Z Ministerstwa Robót Publicznych.

Ministerstwo Robót Publicznych w dalszym ciągu przyjmuje podania w sprawie udzielania pożyczek na remont domów niezamieszkałych i takich domów, których wykończenie nie wymaga znacznych wkładów. Podania osteplowane markami skarbowymi, z dołączonym szczegółowym opisem zamierzonych robót budowlanych, dowodami o szacunku Warsz. Tow. Kredytowego oraz wykazem długów hipotecznych, należy składać w Kancelarii Głównej Min. Rob. Publ., ul. Kredytowa 9, 3-cie piętro.

Z Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Na podstawie art. 238 Traktatu Pokojowego, Niemcy są zobowiązane do natychmiastowego zwrotu in natura wszelkich przedmiotów i wartości skonfiskowanych, zaskwestrowanych i wywiezionych z Polski, bądź przez władze wojskowe, lub cywilne, bądź przez prywatne osoby, pod warunkiem, że tożsamość przedmiotów na obszarze Niemiec lub ich sprzymierzeńców zostanie ustalona.

Według informacji z Berlina, Niemcy zgodzili się na przeprowadzenie akcji rewindykacji w stosunku do Polski na tych samych zasadach, co do Belgii i Francji.

W celu przeprowadzenia całej akcji, związanej z rewindykacją przedmiotów wywiezionych z Polski, będzie wysłana wkrótce do Berlina specjalna Misja Rządu Polskiego pod przewodnictwem przedstawiciela Głównego Urzędu Likwidacyjnego p. dr. Zembrzuskiego, Szefa Sekcji w Ministerstwie Przemysłu i Handlu.

W skład Misji wejdą przedstawiciele zainteresowanych Ministerstw: Przemysłu i Handlu, Robót Publicznych i Rolnictwa. Zapewniony jest też współdziałanie fachowych doradców z pośród zawodowych instytucji prywatnych.

Wszelkie informacje, oraz korespondencję w sprawie rewindykacji wywiezionych maszyn, części maszyn, narzędzi, instalacji, oraz wszelkich materiałów fabrycznych, należy kierować do Sekcji VI Ministerstwa Przemysłu i Handlu, ul. Elektralna Nr. 2, pokoju Nr. 2, w sprawie zaś wszelkich środków transportowych, inwentarza żywego, wólarów, gotowizny, bibliotek, archiwów, dzieł sztuki, i w ogóle wszelkich rzeczy, których tożsamość może być ustalona na terenie Niemieckim — do Sekcji II Głównego Urzędu Likwidacyjnego, ul. Foksal Nr. 3.

Wiadomości bieżące.

Dostawa cukru dla pszczoł. Biorąc pod uwagę niekorzystne w roku bieżącym warunki klimatyczne dla pszczoł, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w dn. 9 września r. b. poparło podjęte w Ministerstwie Aprobacji przez Towarzystwa pszczelarskie i instytucje rolnicze starania o przyznanie pszczelarzom odpowiednich ilości cukru do jesiennego podkarmiania pszczoł. Szacuje jednak zapasy znajdującego się w cukrowniach cukru nie pozwoliły na zaspokojenie tej potrzeby krajowego pszczelarstwa w takim stopniu, w jakim Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych z punktu widzenia interesów pszczelarstwa uważało za potrzebne (100,000 kg. cukru dla b. Królestwa Kongresowego i 100,000 kg. dla Malopolski) i trzeba było normę cukru znieżyć do 2 kg. na ul.

Rodział cukru, przeznaczony na podkarmianie pszczoł w b. Królestwie Kongresowym, Ministerstwo Aprobacji powierzyło, po porozumieniu się z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministerstwem Skarbu, Centralnemu Związкови Kółek Rolniczych.

Sekcja Pszczelarska Centralnego Związku Kółek Rolniczych, na podstawie podań, napływających do Związku Kółek od instytucji społecznych, opracowała plan rozdziału cukru pomiędzy głodne roje w b. Królestwie Kongresowym.

Na zasadzie tego planu Ministerstwo Aprobacji w dniu 8 października 1919 r. wydało Centralnemu Związкови Kółek Rolniczych dyspozycję na rozdanie 54,599 kg. mechanicznie zanieczyszczonego białego cukru pomiędzy pszczelarzy, którzy obecnie już cukier ten otrzymują.

Na potrzeby pszczelarstwa w Malopolsce Ministerstwo Aprobacji w dniu 26-ym września r. b. wydało na ręce p. Bajdy, Dyrektora Związku Ekonomicznego. Kółek Rolniczych, dyspozycję na 3 wagony cukru z cukrowni w b. Królestwie Kongresowym, zaś Oddział Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu w Krakowie otrzymał polecenie na wóz do Malopolski z Czech 7 wagonów cukru dla pszczoł Cenk cukru dla pszczoł Ministerstwo Skarbu ustaliło na 810 kg. na 100 kg.

Konkurs. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ogłasza konkurs na stanowisko dyrektorów Państwowych Średnich Szkół Technicznych-Kolejowych w Szkarżysku i Granicy (Dyrekcja Radomska).

O stanowiska mogą ubiegać się inżynierowie dyplomowani z praktyką kolejową, zawodowa i pedagogiczną. Kandydaci winni przed dniem 15-ym listopada r. b. do Sekcji Szkolnictwa Zawodowego Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (ul. Bagatela № 12) złożyć: a) podanie, b) życiorys, c) odpisy wierzytelne dyplomów, świadectw, wraz z wymienieniem osób (w Warszawie), na opinie których mogą się powołać.

TELEGRAMY.

Komunikat Sztabu Generalnego.

Warszawa, 3.XI, (P. A. T.)—Komunikat sztabu generalnego z d. 3-go b. m.:

Front litewsko-białoruski. Między Dryssą a Dziśną nieprzyjaciel silnie ostrzeliwał ogniem artylerji i karabinów maszynowych zachodni brzeg Dziżyny. Na północ od m. Bereżyny walki trwają i rozwijają się pomysłnie dla nas. Pod Borysowem silna działalność artylerji nieprzyjacielskiej. Na odciąku polskim utarczki konnych oddziałów wywiadowczych.

Front woliński. Bez zmiany. Na całym froncie silne mrozy.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego
Haller, pułk.

Wyjazd jen. Hallera z Krakowa.

Kraków, 3.XI, (P. A. T.)—Jen. Haller odjeżdża dziś z Krakowa, powołany przez naczelnego wodza na inne stanowisko wojskowe. Generał Hallera żegna dziś miasto uroczystym posiedzeniem

rady miejskiej, zapowiedzianem na 6-ą wieczorem. Oprócz tego żegna jen. Hallera dowództwo okręgu jeneralnego krakowskiego uroczystym obiadem w kasynie wojskowym, wieczorem zaś „Sokół”. O godz. 11 i pół. wiecz. jen. Haller odjeżdża. Na dworcach komitet obywatelski złoży mu hołd.

Rocznica walk o Lwów.

Lwów, 3-go listopada. (P. A. T.)—Pierwszą rocznicę walk o Lwów obchodziło miasto w niedzielę w sposób uroczysty. O godz. 9-jej odbyła się msza garnizonowa w kościele św. Elżbiety, t. j. w tym samym, około którego rozpoczęły się pierwsze walki o Lwów. Kazanie wygłosił ks. dziekan Panaś. Na nabożeństwie byli przedstawiciele rady miejskiej, urzędów, jeneracji z jen. Gologórskim, reprezentanci władz rządowych i autonomicznych, mnóstwo publiczności i korpus oficerski. Przed wielkim ołtarzem zajęła miejsce pierwsza „załoga” szkoły im. Sienkiewicza, złożona z byłych legionistów. Szpalier tworzyła wzdłuż kościoła kompanja szturmowa hallerczyków przy pomocy skautów. W prezbiterjum znaleźli się także przedstawiciele powstańców 63-go r., a dalej reprezentanci państw sprzymierzonych, wśród nich — pułk. Derenty (Francja), Holon (Anglia), Konstantinescu (Rumunja) i inni. Po nabożeństwie publiczność odśpiewała „Boże coś Polskę”. O godz. 2 pp. odbyło się przewiezienie zwłok 6-ciu poległych pod szkołą kadecką na cmentarz obrońców m. Lwowa. Kondukt pogrzebowy miał wygląd imponujący: rozciągał się on na 2 kilometry. Na czele pochodu szedł pluton miejskiej straży obywatelskiej, następnie organizacje społeczne, sohoł, skauci, młodzież szkolna, cechy ze sztantarami, inwalidi wojń polskich i weterani 63-go r., reprezentanci politechniki i uniwersytetu, rady miejskiej i t. p. Potem niesiono wieńce, dalej szło duchowieństwo z ks. dziekanem Panasiem na czele, za duchowieństwem — wóz, wiozący 6 trumien. Za trumunami postępowały rodziny poległych, korpus oficerski z jen. Gologórskim, delegacje władz państwowych, kompanja honorowa, oddział legii kobiecej. Na cmentarzu Łyczakowskim urządzono specjalny cmentarz dla obrońców Lwowa. Trumny pokropił arcybiskup Bilczewski, który wygłosił przemówienie o znaczeniu obrony Lwowa.

Następnie odbył się pogrzeb poległych. Nazwiska ich są: Głogowski, Jazwiński, Gogol, Stankiewicz, Sakowski i Buła. Po ks. arcybiskupie przemawiał jen. Gologórski, zaznaczając, że świeżo wykopane obwiły mają przypominać żołnierzowi polskiemu obowiązki obrony ocałości, nienaruszalności i niepodległości Republiki. Oddał on również część pogrzebanym tuż obok żołnierzem francuskim, synom sprzymierzonej z Polską Francji. Potem przemawiał imieniem rady miejskiej p. Wereszczyński, który zakończył słowami: „Nie damy ziemi, skąd nasz ród”. Wreszcie zabrała głos imieniem szkoły kadeckiej i kolegów p. Tynikowa, również żołnier ówczesnej szkoły kadeckiej. Po odśpiewaniu „Roty” przez publiczność uroczystość zakończyła się. Wieczorem w szkole im. Sienkiewicza odbyło się zebranie koleżeńskie pierwszej załogi tej szkoły. Na zebranie to przybyli przedstawiciele organizacji wojskowych, które równocześnie wystąpiły do walki w dniu 1-listopada. Wygłoszono kilka przemówień. Przemawiał między innymi ks. dziekan Panaś, dęcej pułk. Maczyński. Zebrani wysłali telegram holdowniczy do naczelnika państwa, do jen. Hallera, do komendanta szkoły im. Sienkiewicza, majora Trześniewskiego. Zebranie zakończyło się odśpiewaniem pieśni legionowych.

POSTANOWIENIE

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zmiany § 1 statutu Galiicyjskiego Banku Ludowego dla Rolnictwa i Handlu we Lwowie.

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o zatwierdzeniu i zmianie statutów Spółek akcyjnych zezwalamy Galiicyjskiemu Bankowi Ludowemu dla Rolnictwa i Handlu we Lwowie na zmianę firmy, która obecnie ma brzmienie: „Powszechny Bank Kredytowy, Spółka Akcyjna”, wobec czego § 1 statutu tego Banku otrzymuje następujące brzmienie: „Powszechny Bank Kredytowy, Spółka Akcyjna, dawniej Galiicyjski Bank Ludowy dla Rolnictwa i Handlu jest spółką akcyjną, dla prowadzenia interesów w niniejszym statucie wymienionych, założoną na podstawie zezwolenia udzielonego c. k. uprzyw. Bankowi dla krajów austriackich (k. k. Priv. Oesterreichische Laenderbank) wspólnie z p. Władysławem Długoszem, postem na Sejm Krajowy i t. d. i t. d. w: Siarach w Galiicyi z dnia 7-go grudnia 1910 r.

Obecnie brzmienie firmy zostało zatwierdzone postanowieniem z daty Warszawa, dnia 4-go października 1919 r.

Z powszechnym Bankiem Kredytowym, Sp. Akc. połączona jest Kasa Zaliczkowa”.

Warszawa, dn. 4 października, 1919 r.

Minister Skarbu:

w. z. (—) Byrka.

Minister Przemysłu i Handlu

(—) I. Szczeniowski.